

Folketingets Forhandlinger. (87.)

1377 19. Nov. 1896:

Valg af Udvalg.

1378

Tredivte Møde.

Torsdagen den 19de November 1896, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Bed Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds (P. Christensen) er modtaget et Andragende fra forhenværende Folketingsmand, pensioneret Sognepræst P. Chr. Zahle om en aarlig Understøttelse.

Andragendet vil blive tilfattet Finansudvalget.

Bed Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) er modtaget et Andragende fra Bestyrelsen for Rastrup Jufferforening om Ændringer i Strandingsloven.

Andragendet vil blive tilfattet Udvalget for Andragender.

Bed Folketingsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds (Nøhr) er modtaget et Andragende, hvori „Foreningen for Frugtstyvere“ bl. a. andrager om Bibeholdelsen af deres Ret til Forhandling af Frugt fra Skib.

Andragendet vil blive tilfattet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Hæningsdrift.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Bands Afledning og Afbenyttelse af 28de Maj 1880.

Paa Formandens Forslag valgtes: Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds), P. Christensen, Frederiksen, Leth-Sørensen, Bønløkke, N. Hansen, S. L. Sjørgensen, Rørdam, Johannsen, Andersen og C. Rasmussen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ægtefæls Indgaaelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2329 ff.)

Sagen sættes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Svend Høgsbro): Jeg udtalte mig saa udførligt om denne Sag ved Lovforslagets Forelæggelse og ligeledes om den tilsvarende Sag i Hjør, at jeg ved denne Lejlighed mener at kunne nøjes med nogle saa indledende Bemærkninger. Den højtærede Kultusminister udtalte ved den tilsvarende Sags Behandling i Hjør, at der navnlig var to Hensyn at tage ved dette Spørgsmaals Løsning, nemlig dels Hensynet til Befolkningen, dels Hensynet til Præstestanden. Jeg vilde nu hellere udtrykke — jeg ved ikke, om jeg tør sige den Tanke, der ligger der, men i alt Fald den Fortaaelse, jeg forbinder dermed — saaledes, at det er Hensynet til de enkelte Borgeres Frihed og de enkelte Præsters Frihed, kort sagt den personlige Frihed paa dette Omraade, som ogsaa vi Forslagsstillere ønske at lægge særlig Vægt paa. Det var ud fra dette Synspunkt, vi hovedsagelig begrundede vort Forslag i Hjør; men jeg vil dog sige, at efter min Mening er det vel ikke der alligevel, det brænder stærkest, det er dog vel ikke derpaa, at Hovedvægten især skal lægges. Man træffer maaste snarere Kernem i Sagen ved at bruge det Udtryk, som afsøde Hoffægernester Carlsen en Gang brugte i den store Kirkekommission, at det, det gælder om ved denne Sag, er efter det gamle Ord: at give Keiseren, hvad Keiserens er, og Gud, hvad Guds er: Ægtefælsbet., „Borgerlivets Bugge“, som Biskop Rørdam kalder det i sit lille Skrift fra 1881, er af saa stor Betydning for Staten, at denne ganske naturlige uafviselige maa kræve sin Opfattelse fulgt med Hensyn til Betingelser og Hindringer for Ægtefæls Indgaaelse. Formerne derved, Virkningerne af Ægtefælsbet., Spørgsmaalet om dets Opløselighed o. s. v. Men det er efter vort Stør ikke væsentlig dette Hensyn eller Statens Ret, der krænkles ved den bestaaende